Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

►B

DECYZJA RADY 2013/798/WPZiB

z dnia 23 grudnia 2013 r.

w sprawie środków ograniczających wobec Republiki Środkowoafrykańskiej

(Dz.U. L 352 z 24.12.2013, s. 51)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Decyzja Rady 2014/125/WPZiB z dnia 10 marca 2014 r.	L 70	22	11.3.2014
►M2	Decyzja wykonawcza Rady 2014/382/WPZiB z dnia 23 czerwca 2014 r.	L 183	57	24.6.2014
►M3	Decyzja wykonawcza Rady 2014/863/WPZiB z dnia 1 grudnia 2014 r.	L 346	52	2.12.2014
►M4	Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2015/336 z dnia 2 marca 2015 r.	L 58	79	3.3.2015
►M5	Decyzja Rady (WPZiB) 2015/739 z dnia 7 maja 2015 r.	L 117	49	8.5.2015
►M6	Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2015/1488 z dnia 2 września 2015 r.	L 229	12	3.9.2015
►M7	Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2015/2459 z dnia 23 grudnia 2015 r.	L 339	48	24.12.2015
►M8	Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2016/360 z dnia 11 marca 2016 r.	L 67	53	12.3.2016
►M9	Decyzja Rady (WPZiB) 2016/564 z dnia 11 kwietnia 2016 r.	L 96	38	12.4.2016
►M10	Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2016/1446 z dnia 31 sierpnia 2016 r.	L 235	13	1.9.2016
►M11	Decyzja Rady (WPZiB) 2017/412 z dnia 7 marca 2017 r.	L 63	102	9.3.2017
►M12	Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2017/901 z dnia 24 maja 2017 r.	L 138	140	25.5.2017
►M13	Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2017/916 z dnia 29 maja 2017 r.	L 139	49	30.5.2017
►M14	Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2017/1103 z dnia 20 czerwca 2017 r.	L 158	46	21.6.2017
►M15	Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2018/332 z dnia 5 marca 2018 r.	L 63	46	6.3.2018
►M16	Decyzja Rady (WPZiB) 2018/391 z dnia 12 marca 2018 r.	L 69	46	13.3.2018
►M17	Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2018/699 z dnia 8 maja 2018 r.	L 117I	3	8.5.2018
►M18	Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2019/763 z dnia 13 maja 2019 r.	L 125	21	14.5.2019
►M19	Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2019/1576 z dnia 20 września 2019 r.	L 243	6	23.9.2019
►M20	Decyzja Rady (WPZiB) 2019/1737 z dnia 17 października 2019 r.	L 265	7	18.10.2019

▼B

DECYZJA RADY 2013/798/WPZiB

z dnia 23 grudnia 2013 r.

w sprawie środków ograniczających wobec Republiki Środkowoafrykańskiej

Artykuł 1

1. Sprzedaż, dostawa, transfer lub eksport uzbrojenia i wszelkich materiałów z nim związanych, łącznie z bronią i amunicją, pojazdami wojskowymi, sprzętem wojskowym i paramilitarnym oraz częściami zapasowymi do wyżej wymienionych, do Republiki Środkowoafrykańskiej przez obywateli państw członkowskich lub z terytoriów państw członkowskich lub przy użyciu statków pływających pod ich banderą lub ich statków powietrznych, są zakazane bez względu na to, czy pochodzą one z ich terytoriów.

2. Zakazuje się:

a) zapewniania pomocy technicznej, usług pośrednictwa i innych usług – w tym zapewniania uzbrojonego najemnego personelu wojskowego – związanych z działaniami wojskowymi oraz z dostarczaniem, produkcją, konserwacją i stosowaniem uzbrojenia i wszelkich materiałów z nim związanych, łącznie z bronią i amunicją, pojazdami wojskowymi, sprzętem wojskowym i paramilitarnym oraz częściami zapasowymi do wyżej wymienionych, bezpośrednio lub pośrednio, jakiejkolwiek osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi w Republice Środkowoafrykańskiej lub do użytku na jej terytorium;

b) zapewniania finansowania lub pomocy finansowej związanej z działaniami wojskowymi, w tym w szczególności dotacji, pożyczek i ubezpieczenia kredytów eksportowych, jak również ubezpieczeń i reasekuracji, na potrzeby sprzedaży, dostawy, transferu lub eksportu uzbrojenia i materiałów z nim związanych lub na potrzeby zapewniania związanej z powyższymi działaniami pomocy technicznej, usług pośrednictwa i innych usług, bezpośrednio lub pośrednio, jakiejkolwiek osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi w Republice Środkowoafrykańskiej lub do użytku na jej terytorium;

c) świadomego i umyślnego udziału w działaniach, których celem lub skutkiem jest obejście zakazów, o których mowa w lit. a) lub b).

▼M5

Artykuł 1a

Stwierdziwszy obecność przedmiotów, których dostawa, sprzedaż, transfer lub eksport są zakazane na mocy art. 1, państwa członkowskie zajmują, rejestrują i usuwają te przedmioty (na przykład przez zniszczenie, pozbawienie cech użytkowych, składowanie lub transfer do państwa innego niż państwo pochodzenia lub przeznaczenia w celu usunięcia tych przedmiotów).

▼M20

Artykuł 2

1. Art. 1 nie ma zastosowania do:

a) sprzedaży, dostawy, transferu lub eksportu uzbrojenia i materiałów z nim związanych, a także świadczenia powiązanej pomocy technicznej lub finansowania i pomocy finansowej, przeznaczonych wyłącznie do wsparcia Wszechstronnej Zintegrowanej Misji Stabilizacyjnej ONZ w Republice Środkowoafrykańskiej (MINUSCA), misji Unii oraz sił francuskich rozmieszczonych w Republice Środkowoafrykańskiej, a także innych sił państw członkowskich ONZ zapewniających szkolenia i pomoc, zgodnie z powiadomieniem przekazanym z wyprzedzeniem zgodnie z lit. b);

▼**M20**

b) sprzedaży, dostawy, transferu lub eksportu nieśmiercionośnego sprzętu oraz zapewnienia pomocy, w tym operacyjnego i nieoperacyjnego szkolenia przeznaczonego dla sił bezpieczeństwa Republiki Środkowoafrykańskiej – w tym również dla państwowych cywilnych organów egzekwowania prawa – wyłącznie do celów wsparcia procesu reformy sektora bezpieczeństwa w Republice Środkowoafrykańskiej, lub do wykorzystania w tym procesie, we współpracy z MINUSCA, zgodnie z powiadomieniem przekazanym z wyprzedzeniem komitetowi ONZ ustanowionemu zgodnie z pkt 57 rezolucji RB ONZ nr 2127 (2013) (zwanemu dalej „komitetem”);

c) sprzedaży, dostawy, transferu lub eksportu uzbrojenia i materiałów z nim związanych wwiezionych do Republiki Środkowoafrykańskiej przez siły czadyjskie lub sudańskie wyłącznie do użytku międzynarodowych patroli sił trójstronnych ustanowionych w dniu 23 maja 2011 r. w Chartumie przez Republikę Środkowoafrykańską, Czad i Sudan, w celu zwiększenia bezpieczeństwa we wspólnych obszarach przygranicznych, we współpracy z MINUSCA, zgodnie z uprzednim zatwierdzeniem przez komitet;

d) sprzedaży, dostawy, transferu lub eksportu nieśmiercionośnego sprzętu wojskowego przeznaczonego wyłącznie do użytku w celach humanitarnych lub ochronnych, oraz powiązanej pomocy technicznej lub szkoleń, zgodnie z powiadomieniem przekazanym z wyprzedzeniem komitetowi;

e) sprzedaży, dostawy, transferu lub eksportu odzieży ochronnej, w tym kamizelek kuloodpornych i hełmów wojskowych, czasowo wywożonych do Republiki Środkowoafrykańskiej przez personel ONZ, personel Unii lub jej państw członkowskich, przedstawicieli środków masowego przekazu, pracowników organizacji humanitarnych i rozwojowych oraz personel pomocniczy, wyłącznie do ich osobistego użytku;

f) sprzedaży, dostawy, transferu lub eksportu broni strzeleckiej i lekkiej oraz innego sprzętu z nią związanego, przeznaczonych wyłącznie do użytku kierowanych przez siły międzynarodowe patroli zapewniających bezpieczeństwo w obszarze chronionym nad rzeką Sangha obejmującym terytoria wchodzące w skład trzech państw lub przez uzbrojonych strażników dzikiej fauny i flory w Chinko Project i w Parku Narodowym Bamingui-Bangoran w celu obrony przed kłusownictwem, przemytem kości słoniowej i uzbrojenia oraz innymi działaniami niezgodnymi z prawem krajowym Republiki Środkowoafrykańskiej lub międzynarodowymi zobowiązaniami prawnymi tego państwa, zgodnie z powiadomieniem przekazanym z wyprzedzeniem komitetowi;

g) sprzedaży, dostawy, transferu lub eksportu broni o kalibrze 14,5 mm lub mniejszym oraz amunicji i komponentów specjalnie zaprojektowanych do takiej broni, dla sił bezpieczeństwa Republiki Środkowoafrykańskiej – w tym również dla państwowych cywilnych organów egzekwowania prawa – w przypadku gdy taka broń, amunicja i takie komponenty przeznaczone są wyłącznie do celów wsparcia procesu reformy sektora bezpieczeństwa w Republice Środkowoafrykańskiej lub do wykorzystania w tym procesie, zgodnie z powiadomieniem przekazanym z wyprzedzeniem komitetowi;

h) sprzedaży, dostawy, transferu lub eksportu uzbrojenia i innego związanego z nim sprzętu śmiercionośnego niewymienionych w art. 2 ust. 1 lit. g), dla sił bezpieczeństwa Republiki Środkowoafrykańskiej – w tym również dla państwowych cywilnych organów egzekwowania prawa – w przypadku gdy takie uzbrojenie i sprzęt przeznaczone są wyłącznie do celów wsparcia procesu reformy sektora bezpieczeństwa w Republice Środkowoafrykańskiej lub do wykorzystania w tym procesie, zgodnie z uprzednim zatwierdzeniem przez komitet; lub

▼M20

i) innej sprzedaży, dostawy, transferu lub eksportu uzbrojenia i innych materiałów z nim związanych, lub zapewnienia pomocy lub personelu, zgodnie z uprzednim zatwierdzeniem przez komitet.

2. Państwa członkowskie powiadamiają komitet co najmniej 20 dni przed każdą sprzedażą, dostawą, każdym transferem lub eksportem, o których mowa w ust. 1 lit. d), f) i g).

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie powiadomienia i wszystkie wnioski o zwolnienie składane do komitetu zawierały następujące elementy:

a) szczegóły dotyczące producenta i dostawcy sprzętu;

b) opis sprzętu, w tym rodzaj, kaliber, liczba sztuk, a także numery seryjne lub numery partii lub proponowaną datę (proponowane daty) podania numerów seryjnych lub numerów partii w przypadku wniosku o zwolnienie;

c) proponowaną datę (proponowane daty) oraz miejsce (miejsca) dostawy;

d) środek (środki) transportu oraz trasę przesyłek; oraz

e) cel wykorzystania i użytkownika końcowego, w tym docelową jednostkę w ramach sił bezpieczeństwa Republiki Środkowoafrykańskiej, a także planowane miejsce składowania.

▼M1

Artykuł 2a

▼M11

1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, aby na ich terytorium nie mogły wjechać ani przez ich terytorium nie mogły przejechać osoby wskazane przez komitet jako:

a) przeprowadzające lub wspierające akty zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej, w tym akty narażające na szwank lub utrudniające proces stabilizacji i pojednania, lub akty podsycające przemoc;

b) naruszające embargo na broń ustanowione w pkt 54 rezolucji RB ONZ nr 2127 (2013) oraz w art. 1 niniejszej decyzji, lub które bezpośrednio lub pośrednio dostarczały, sprzedawały lub przekazywały ugrupowaniom zbrojnym lub sieciom przestępczym w Republice Środkowoafrykańskiej, lub same otrzymywały uzbrojenie lub materiały z nim związane, lub jakiekolwiek porady techniczne, szkolenie techniczne lub pomoc techniczną, w tym finansowanie i pomoc finansową, w związku z działaniami z użyciem przemocy prowadzonymi przez ugrupowania zbrojne lub sieci przestępcze w Republice Środkowoafrykańskiej;

▼M16

c) uczestniczące w planowaniu, kierowaniu lub popełnianiu w Republice Środkowoafrykańskiej czynów naruszających prawo międzynarodowe dotyczące praw człowieka lub międzynarodowe prawo humanitarne, zależnie od przypadku, lub stanowiących nadużycie lub naruszenie praw człowieka, w tym również czynów związanych z atakowaniem ludności cywilnej, zamachami na tle etnicznym czy religijnym, zamachami na obiekty cywilne, w tym ośrodki administracyjne, sądy, szkoły i szpitale, oraz uprowadzaniem i przymusowym wysiedlaniem;

▼M11

d) uczestniczące w planowaniu, kierownictwie lub popełnianiu aktów przemocy seksualnej i uwarunkowanej płcią w Republice Środkowoafrykańskiej;

▼M11

e) rekrutujące dzieci lub angażujące je w konflikt zbrojny w Republice Środkowoafrykańskiej, z naruszeniem mającego zastosowanie prawa międzynarodowego;

f) udzielające wsparcia ugrupowaniom zbrojnym lub sieciom przestępczym poprzez nielegalną eksploatację bogactw naturalnych, w tym diamentów, złota, dzikiej fauny i flory oraz produktów od nich pochodnych, lub handel nimi, w Republice Środkowoafrykańskiej lub z terytorium tego kraju;

g) utrudniające dostarczanie pomocy humanitarnej do Republiki Środkowoafrykańskiej lub dostęp do tej pomocy, lub jej dystrybucję w Republice Środkowoafrykańskiej;

▼M16

h) uczestniczące w planowaniu, kierowaniu, sponsorowaniu lub przeprowadzaniu zamachów na misje ONZ lub międzynarodowe siły bezpieczeństwa, w tym misję MINUSCA, misje Unii i siły francuskie, które je wspierają, a także na personel organizacji humanitarnych;

▼M11

i) stojące na czele podmiotów wskazanych przez komitet, lub które udzielały wsparcia osobom lub podmiotom wskazanym przez komitet, lub działały na ich rzecz, w ich imieniu lub pod ich kierownictwem, lub które stoją na czele podmiotów będących własnością lub kontrolowanych przez osoby lub podmioty wskazane przez komitet, udzielały im wsparcia lub działały na ich rzecz, w ich imieniu lub pod ich kierownictwem;

▼M16

j) popełniające czyny polegające na podżeganiu do przemocy, w szczególności na tle etnicznym lub religijnym, podważające pokój, stabilność lub bezpieczeństwo Republiki Środkowoafrykańskiej, a także uczestniczące w czynach zagrażających pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej lub wspierające takie czyny,

▼M11

zgodnie z wykazem w załączniku do niniejszej decyzji.

▼M1

2. Ust. 1 nie zobowiązuje państw członkowskich do odmowy wjazdu własnym obywatelom na swoje terytorium.

3. Ust. 1 nie ma zastosowania, jeżeli wjazd lub przejazd jest konieczny w związku z postępowaniem sądowym.

4. Ust. 1 nie ma zastosowania, jeżeli w indywidualnych przypadkach komitet stwierdzi, że:

a) podróż jest uzasadniona potrzebą humanitarną, w tym obowiązkami religijnymi;

b) wyjątek sprzyja osiąganiu pokoju i pojednania narodowego w Republice Środkowoafrykańskiej oraz stabilności w regionie.

5. Jeżeli zgodnie z ust. 3 lub 4 państwo członkowskie zezwala na wjazd na swoje terytorium lub przejazd przez nie osobom wymienionym w załączniku, zezwolenie takie dotyczy tylko celów, do których zostało udzielone, i tylko odnośnych osób.

Artykuł 2b

▼M11

1. Wszystkie fundusze i zasoby gospodarcze będące własnością osób lub podmiotów lub kontrolowane bezpośrednio lub pośrednio przez osoby i podmioty wskazane przez komitet jako:

a) przeprowadzające lub wspierające akty zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej, w tym akty narażające na szwank lub utrudniające proces stabilizacji i pojednania, lub akty podsycające przemoc;

▼M11

b) naruszające embargo na broń ustanowione w pkt 54 rezolucji RB ONZ nr 2127 (2013) oraz w art. 1 niniejszej decyzji, lub które bezpośrednio lub pośrednio dostarczały, sprzedawały lub przekazywały ugrupowaniom zbrojnym lub sieciom przestępczym w Republice Środkowoafrykańskiej, lub same otrzymywały uzbrojenie lub materiały z nim związane, lub jakiekolwiek porady techniczne, szkolenie techniczne lub pomoc techniczną, w tym finansowanie i pomoc finansową, w związku z działaniami z użyciem przemocy prowadzonymi przez ugrupowania zbrojne lub sieci przestępcze w Republice Środkowoafrykańskiej;

▼M16

c) uczestniczące w planowaniu, kierowaniu lub popełnianiu w Republice Środkowoafrykańskiej czynów naruszających prawo międzynarodowe dotyczące praw człowieka lub międzynarodowe prawo humanitarne, zależnie od przypadku, lub stanowiących nadużycie lub naruszenie praw człowieka, w tym również czynów związanych z atakowaniem ludności cywilnej, zamachami na tle etnicznym czy religijnym, zamachami na obiekty cywilne, w tym ośrodki administracyjne, sądy, szkoły i szpitale, oraz uprowadzaniem i przymusowym wysiedlaniem;

▼M11

d) uczestniczące w planowaniu, kierownictwie lub popełnianiu aktów przemocy seksualnej i uwarunkowanej płcią w Republice Środkowoafrykańskiej;

e) rekrutujące dzieci lub angażujące je w konflikt zbrojny w Republice Środkowoafrykańskiej, z naruszeniem mającego zastosowanie prawa międzynarodowego;

f) udzielające wsparcia ugrupowaniom zbrojnym lub sieciom przestępczym poprzez nielegalną eksploatację bogactw naturalnych, w tym diamentów, złota, dzikiej fauny i flory oraz produktów od nich pochodnych, lub handel nimi, w Republice Środkowoafrykańskiej lub z terytorium tego kraju;

g) utrudniające dostarczanie pomocy humanitarnej do Republiki Środkowoafrykańskiej lub dostęp do tej pomocy, lub jej dystrybucję w Republice Środkowoafrykańskiej;

▼M16

h) uczestniczące w planowaniu, kierowaniu, sponsorowaniu lub przeprowadzaniu zamachów na misje ONZ lub międzynarodowe siły bezpieczeństwa, w tym misję MINUSCA, misje Unii i siły francuskie, które je wspierają, a także na personel organizacji humanitarnych;

▼M11

i) stojące na czele podmiotów wskazanych przez komitet, lub które udzielały wsparcia osobom lub podmiotom wskazanym przez komitet, lub działały na ich rzecz, w ich imieniu lub pod ich kierownictwem, lub które stoją na czele podmiotów będących własnością lub kontrolowanych przez osoby lub podmioty wskazane przez komitet, udzielały im wsparcia lub działały na ich rzecz, w ich imieniu lub pod ich kierownictwem;

▼M16

j) popełniające czyny polegające na podżeganiu do przemocy, w szczególności na tle etnicznym lub religijnym, podważające pokój, stabilność lub bezpieczeństwo Republiki Środkowoafrykańskiej, a także uczestniczące w czynach zagrażających pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej lub wspierające takie czyny,

▼M11

zostają zamrożone.

▼M1

2. Nie udostępnia się żadnych funduszy, aktywów finansowych ani zasobów gospodarczych bezpośrednio ani pośrednio osobom lub podmiotom, o których mowa w ust. 1, ani na rzecz tych osób lub podmiotów.

3. Państwo członkowskie może dopuścić wyjątki od środków, o których mowa w ust. 1 i 2, w odniesieniu do funduszy i zasobów gospodarczych, które są:

a) niezbędne do pokrycia podstawowych wydatków, w tym opłacenia środków spożywczych, czynszu lub kredytu hipotecznego, lekarstw i kosztów leczenia, podatków, składek na ubezpieczenie i opłat za usługi użyteczności publicznej;

b) przeznaczone wyłącznie na pokrycie racjonalnych honorariów i zwrot wydatków poniesionych w związku z korzystaniem z usług prawniczych;

c) przeznaczone wyłącznie na pokrycie kosztów lub opłat związanych ze zwykłym przechowywaniem lub utrzymywaniem zamrożonych funduszy, innych aktywów finansowych i zasobów gospodarczych;

po tym jak dane państwo członkowskie powiadomi komitet o zamiarze udzielenia, w stosownych przypadkach, zezwolenia na dostęp do tych funduszy i zasobów gospodarczych, a komitet nie podejmie decyzji odmownej w terminie pięciu dni roboczych od takiego powiadomienia.

▼M11

4. Państwo członkowskie może też zezwolić na wyjątki od środków, o których mowa w ust. 1 i 2, w odniesieniu do funduszy i zasobów gospodarczych, które są:

a) niezbędne do pokrycia nadzwyczajnych wydatków – po tym jak dane państwo członkowskie powiadomi komitet, a komitet taki wyjątek zatwierdzi;

b) przedmiotem zastawu lub orzeczenia sądowego, administracyjnego lub arbitrażowego, w którym to przypadku fundusze i zasoby gospodarcze mogą zostać wykorzystane do zaspokojenia roszczeń zabezpieczonych takim zastawem lub do wykonania orzeczenia, pod warunkiem że zastaw został ustanowiony lub orzeczenie zostało wydane przed dniem 27 stycznia 2017 r. i że zastaw ani orzeczenie nie dotyczą osoby ani podmiotu, o których mowa w niniejszym artykule – po tym jak dane państwo członkowskie powiadomi komitet.

▼M1

5. Ust. 1 nie uniemożliwia wskazanej osobie lub wskazanemu podmiotowi dokonania płatności należnej zgodnie z umową zawartą przed umieszczeniem takiej osoby lub podmiotu w wykazie, pod warunkiem ustalenia przez właściwe państwo członkowskie, że płatność nie jest bezpośrednio lub pośrednio dokonywana na rzecz osoby lub podmiotu, o których mowa w ust. 1, oraz po powiadomieniu Komitetu przez właściwe państwo członkowskie o zamiarze dokonania lub otrzymania takich płatności lub zezwolenia na odmrożenie środków finansowych do tego celu, dziesięć dni roboczych przed udzieleniem takiego zezwolenia.

6. Ust. 2 nie ma zastosowania do środków, które saldo zamrożonych rachunków zwiększają z tytułu:

a) odsetek lub innych dochodów z tych rachunków; lub

b) płatności należnych w ramach umów, porozumień lub zobowiązań, które zostały zawarte lub powstały przed datą objęcia tych rachunków środkami ograniczającymi na podstawie niniejszej decyzji;

pod warunkiem że wszelkie takie odsetki, inne dochody i należności nadal podlegają przepisom ust. 1.

▼**M1**

Artykuł 2c

Rada ustala wykaz zawarty w załączniku i wprowadza w nim zmiany zgodnie z ustaleniami Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub komitetu.

Artykuł 2d

1. W przypadku wskazania przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub komitet osoby lub podmiotu, Rada dodaje tę osobę lub ten podmiot do załącznika. O swojej decyzji, w tym o powodach umieszczenia danej osoby lub danego podmiotu w wykazie, Rada informuje daną osobę lub dany podmiot bezpośrednio – gdy adres jest znany – albo w drodze opublikowania ogłoszenia, umożliwiając tej osobie lub temu podmiotowi przedstawienie uwag.

2. Jeżeli zostaną zgłoszone uwagi lub nowe istotne dowody, Rada weryfikuje swoją decyzję i odpowiednio informuje daną osobę lub dany podmiot.

Artykuł 2e

1. Załącznik zawiera powody umieszczenia w wykazie osób i podmiotów przedstawione przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub przez komitet.

2. W załączniku znajdują się także informacje, o ile są dostępne, dostarczone przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub komitet niezbędne do identyfikacji odnośnych osób lub podmiotów. Informacje o osobach mogą obejmować imiona i nazwiska, w tym pseudonimy, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, numery paszportu i dokumentu osobistego, płeć, adres oraz funkcję lub zawód. Informacje o podmiotach mogą obejmować nazwy, miejsce i datę rejestracji, numer rejestracji i miejsce prowadzenia działalności. Załącznik zawiera też datę wskazania przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub komitet.

▼**M20**

Artykuł 2f

1. Rada i Wysoki Przedstawiciel mogą przetwarzać dane osobowe w celu wykonywania swoich zadań wynikających z niniejszej decyzji, w szczególności:

a) jeśli chodzi o Radę: przygotowywanie i wprowadzanie zmian do załącznika;

b) jeśli chodzi o Wysokiego Przedstawiciela: przygotowywanie zmian do załącznika.

2. Rada i Wysoki Przedstawiciel mogą, w stosownych przypadkach, przetwarzać odpowiednie dane dotyczące przestępstw popełnionych przez osoby fizyczne ujęte w wykazie, wyroków skazujących za przestępstwa dotyczących takich osób lub środków bezpieczeństwa dotyczących takich osób, jedynie w zakresie, w jakim przetwarzanie to jest niezbędne do przygotowania załącznika.

▼**M20**

3. Do celów niniejszej decyzji Rada i Wysoki Przedstawiciel są wyznaczeni jako „administratorzy danych” w rozumieniu art. 3 pkt 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 ([1]) w celu zapewnienia, aby zainteresowane osoby fizyczne mogły wykonywać swoje prawa zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1725.

▼**B**

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

▼M3

ZAŁĄCZNIK

WYKAZ OSÓB, O KTÓRYCH MOWA W ART. 2a, ORAZ OSÓB I PODMIOTÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 2b

A. Osoby

▼M15

1. **François Yangouvonda BOZIZÉ (*alias*: a) Bozize Yangouvonda; b) Samuel Peter Mudde (urodzony 16 grudnia 1948 r. w Izo, Sudan Południowy)**

Stanowisko: a) były szef państwa Republiki Środkowoafrykańskiej; b) profesor

Data urodzenia: a) 14 października 1946 r.; b) 16 grudnia 1948 r.

Miejsce urodzenia: a) Mouila, Gabon; b) Izo, Sudan Południowy

Obywatelstwo: a) Republika Środkowoafrykańska; b) Sudan Południowy

paszport nr: D00002264, wydany 11 czerwca 2013 r. (wydany przez ministra spraw zagranicznych, w Jubie, Sudan Południowy; ważny do 11 czerwca 2017 r.; paszport dyplomatyczny wydany na nazwisko Samuel Peter Mudde)

Krajowy numer identyfikacyjny: M4800002143743 (osobisty numer identyfikacyjny w paszporcie)

Adres: Uganda

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 9 maja 2014 r.

Informacje dodatkowe: Imię i nazwisko matki: Martine Kofio. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5802796

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Bozizé został umieszczony w wykazie w dniu 9 maja 2014 r. na podstawie pkt 36 rezolucji 2134 (2014) jako „osoba przeprowadzająca lub wspierająca akty zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej".

Informacje dodatkowe

W porozumieniu ze swoimi poplecznikami Bozizé nakłaniał do ataku na Bangi, który miał miejsce 5 grudnia 2013 r. Od tego czasu Bozizé wciąż próbuje przeprowadzać operacje destabilizujące, aby podtrzymywać tarcia w stolicy Republiki Środkowoafrykańskiej. Według doniesień Bozizé powołał bojówki Antybalaki, zanim uciekł z Republiki Środkowoafrykańskiej 24 marca 2013 r. w oświadczeniu Bozizé wezwał swoje bojówki do kontynuowania aktów okrucieństwa wobec obecnego aparatu władzy i islamistów. Według doniesień Bozizé udzielał wsparcia finansowego i materialnego bojówkarzom, którzy prowadzą działania destabilizujące trwający proces przemian i zmierzające do przywrócenia władzy Bozizé. Bojówki Antybalaki składają się w większości z sił zbrojnych Republiki Środkowoafrykańskiej, które po zamachu stanu rozproszyły się po kraju, a następnie zostały zreorganizowane przez Bozizé. Bozizé i jego poplecznicy kontrolują ponad połowę jednostek Antybalaki.

Siły lojalne wobec Bozizé były uzbrojone w karabiny automatyczne, moździerze i wyrzutnie rakietowe oraz w coraz większym stopniu uczestniczyły w atakach odwetowych na ludność muzułmańską Republiki Środkowoafrykańskiej. Sytuacja w Republice Środkowoafrykańskiej szybko się pogorszyła po ataku sił Antybalaki w Bangi w dniu 5 grudnia 2013 r., w wyniku którego zginęło 700 osób.

▼M19

2. **Nourredine ADAM (*alias*: a) Nureldine Adam; b) Nourreldine Adam; c) Nourreddine Adam; d) Mahamat Nouradine Adam); e) Mohamed Adam Brema Abdallah**

Funkcje: a) generał b) minister bezpieczeństwa c) dyrektor generalny Nadzwyczajnego Komitetu ds. Obrony Osiągnięć Demokratycznych (*Extraordinary Committee for the Defence of Democratic Achievements*)

Data urodzenia: a) 1970 r. b) 1969 r. c) 1971 r. d) 1 stycznia 1970 r. e) 1 stycznia 1971 r.

▼M19

Miejsce urodzenia: a) Ndele, Republika Środkowoafrykańska b) Algenana, Sudan

Obywatelstwo: a) Republika Środkowoafrykańska b) Sudan

Nr paszportu: a) D00001184 (paszport Republiki Środkowoafrykańskiej) b) nr: P04838205, data wydania: 10 czerwca 2018 r., (miejsce wydania: Bahri, Sudan. Data ważności: 9 czerwca 2023 r. Paszport wydany na nazwisko: Mohamed Adam Brema Abdallah)

Krajowy numer identyfikacyjny: a) 202-2708-8368 (Sudan)

Adres: a) Birao, Republika Środkowoafrykańska b) Sudan

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 9 maja 2014 r.

Inne informacje: Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Individuals

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Nourredine został umieszczony w wykazie w dniu 9 maja 2014 r. na podstawie pkt 36 rezolucji 2134 (2014) jako „osoba przeprowadzająca lub wspierająca akty zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej".

Informacje dodatkowe

Noureddine to jeden z pierwszych przywódców koalicji Séléka. Ustalono, że jest zarówno generałem, jak i przewodniczącym jednej ze zbrojnych grup rebeliantów koalicji Séléka: centrali PJCC, grupy znanej formalnie jako Konwent Patriotów na rzecz Sprawiedliwości i Pokoju, funkcjonującej także pod skrótem CPJP. Jako były przywódca odłamu „Fundamentalni" Konwentu Patriotów na rzecz Sprawiedliwości i Pokoju (CPJP/F), był wojskowym koordynatorem działań prowadzonych przez byłych członków koalicji Séléka podczas ofensyw w trakcie wcześniejszej rebelii w Republice Środkowoafrykańskiej między początkiem grudnia 2012 r. a marcem 2013 r. Bez pomocy udzielanej przez Noureddine'a oraz bliskich stosunków z czadyjskimi siłami specjalnymi koalicja Séléka nie byłaby w stanie przejąć władzy z rąk byłego prezydenta Republiki Środkowoafrykańskiej François Bozizé.

Od czasu mianowania Catherine Samby-Panzy tymczasową prezydent w dniu 20 stycznia 2014 r. był jednym z głównych architektów taktycznego wycofania się sił skupiających byłych członków koalicji Séléka do miejscowości Sibut, by zrealizować jego plan polegający na utworzeniu bastionu muzułmańskiego na północy kraju. Jednoznacznie apelował do swoich sił, by nie stosowały się do nakazów wydawanych przez rząd tymczasowy i przez przywódców wojskowych międzynarodowej misji wsparcia w Republice Środkowoafrykańskiej pod dowództwem sił afrykańskich (MISCA). Noureddine aktywnie kieruje siłami byłej koalicji Séléka, którą Michel Djotodia rozwiązał rzekomo we wrześniu 2013 r., i operacjami skierowanymi przeciwko dzielnicom chrześcijańskim oraz nadal w znacznym stopniu wspiera siły skupiające byłych członków koalicji Séléka działające w Republice Środkowoafrykańskiej i w znacznym stopniu nimi kieruje.

Nourredine został również umieszczony w wykazie w dniu 9 maja 2014 r. na podstawie pkt 37 lit. b) rezolucji 2134 (2014) jako „osoba odpowiedzialna za uczestnictwo w planowaniu czynów łamiących międzynarodowe przepisy o prawach człowieka lub, zależnie od przypadku, międzynarodowe przepisy humanitarne, kierowaniu nimi lub ich popełnianiu".

Po przejęciu kontroli w Bangi przez koalicję Séléka w dniu 24 marca 2013 r., Nourredine Adam został mianowany ministrem bezpieczeństwa, a następnie dyrektorem generalnym Nadzwyczajnego Komitetu ds. Obrony Osiągnięć Demokratycznych (Comité extraordinaire de défense des acquis démocratiques — CEDAD, nieistniejących już służb wywiadowczych Republiki Środkowoafrykańskiej). Nourredine Adam używał CEDAD jako swojej osobistej policji politycznej, dokonującej wielu niesłusznych aresztowań, aktów tortur i egzekucji pozasądowych. Ponadto był jedną z głównych postaci stojących za krwawą operacją w Boy Rabe. W sierpniu 2013 r. siły koalicji Séléka przypuściły szturm na Boy Rabe, dzielnicę w Republice Środkowoafrykańskiej uważaną za bastion zwolenników Françoisa Bozizé i jego grupy etnicznej. Pod pretekstem poszukiwania tajnych składów broni, wojska koalicji Séléka — jak wynika z doniesień — zabiły dziesiątki cywili, a następnie zdemolowały i splądrowały dzielnicę. Gdy napaści takie rozprzestrzeniły się na pozostałe dzielnice, tysiące mieszkańców opanowały lotnisko międzynarodowe, które uważane było za bezpieczne ze względu na obecność wojsk francuskich, i zajęły pas startowy.

▼M19

Nourredine został również umieszczony w wykazie w dniu 9 maja 2014 r. na podstawie pkt 37 lit. d) rezolucji 2134 (2014) jako „osoba odpowiedzialna za wspieranie ugrupowań zbrojnych lub siatek przestępczych poprzez nielegalną eksploatację bogactw naturalnych".

Na początku 2013 r. Nourredine Adam odgrywał ważną rolę w sieciach finansujących byłą koalicję Séléka. Podróżował do Arabii Saudyjskiej, Kataru i Zjednoczonych Emiratów Arabskich, by gromadzić fundusze na wcześniejszą rebelię. Działał także jako pośrednik dla wywodzącego się z Czadu gangu przemycającego diamenty między Republiką Środkowoafrykańską a Czadem.

▼M4

_____

▼M13

4. **Alfred YEKATOM (*alias*: a) Alfred Yekatom Saragba b) Alfred Ekatom c) Alfred Saragba d) pułkownik Rombhot e) pułkownik Rambo f) pułkownik Rambot g) pułkownik Rombot h) pułkownik Romboh)**

Funkcje: Starszy kapral Forces Armées Centrafricaines (FACA)

Data urodzenia: 23 czerwca 1976 r.

Miejsce urodzenia: Republika Środkowoafrykańska.

Obywatelstwo: Republika Środkowoafrykańska.

Adres: a) Mbaiki, prowincja Lobaye, Republika Środkowoafrykańska (tel. +236 72 15 47 07/+236 75 09 43 41), b) Bimbo, prowincja Ombella-Mpoko, Republika Środkowoafrykańska (poprzednie miejsce pobytu)

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 20 sierpnia 2015 r.

Informacje dodatkowe: Kontrolował dużą grupę uzbrojonych bojówkarzy i dowodził nią. Imię i nazwisko ojca (ojciec adopcyjny): Ekatom Saragba (alternatywna pisownia: Yekatom Saragba). Brat: Yves Saragba, dowódca bojówek Antybalaki w Batalimo w prowincji Lobaye oraz były żołnierz FACA. Opis cech fizycznych: kolor oczu: czarny; kolor włosów: łysy; kolor skóry: czarny; wzrost: 170 cm; waga: 100 kg. Dostępne zdjęcie do załączenia do specjalnego ogłoszenia Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5891143

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Alfred Yekatom został umieszczony w wykazie 20 sierpnia 2015 r. na podstawie pkt 11 rezolucji nr 2196 (2015) jako „osoba przeprowadzająca lub wspierająca akty zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej, w tym akty narażające na szwank lub naruszające umowy przejściowe lub akty narażające na szwank lub utrudniające proces przemian politycznych, w tym działania na rzecz przeprowadzenia wolnych i uczciwych wyborów demokratycznych, lub akty podsycające przemoc."

Informacje dodatkowe:

Alfred Yekatom, znany również jako pułkownik Rombhot, jest przywódcą odłamu bojówki ruchu Antybalaki, znanego jako „Antybalaka z południa". Służył w randze starszego kaprala w *Forces Armées Centrafricaines* (FACA – środkowoafrykańskie siły zbrojne).

▼M13

Yekatom przeprowadzał i wspierał akty zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej, w tym akty narażające na szwank lub naruszające umowy przejściowe, lub akty narażające na szwank lub utrudniające proces przemian politycznych. Yekatom kontrolował dużą grupę uzbrojonych bojówkarzy i dowodził nią; grupa ta działała w dystrykcie PK9 w Bangi, jak również w miejscowościach Bimbo (prowincja Ombella-Mpoko), Cekia Pissa i Mbaïki (stolicy prowincji Lobaye), oraz miała siedzibę w okręgu leśnym w Batalimo.

Yekatom bezpośrednio kontrolował kilkanaście posterunków obsadzonych przez średnio dziesięciu uzbrojonych bojówkarzy ubranych w mundury wojskowe i noszących broń, w tym karabiny automatyczne, od głównego mostu między Bimbo i Bangi po Mbaïki (prowincja Lobaye) oraz od Pissy do Batalimo (w pobliżu granicy z Republiką Konga), pobierając bezprawne podatki od prywatnych pojazdów i motocykli, przewozów pasażerskich i ciężarówek eksportujących zasoby leśne do Kamerunu i Czadu, jak również od statków pływających po rzece Ubangi. Zaobserwowano, że Yekatom osobiście pobierał część tych bezprawnych podatków. Yekatom i jego bojówki zabijali również podobno ludność cywilną.

5. **Habib SOUSSOU (*alias*: Soussou Abib)**

Funkcje: a) koordynator ds. Antybalaki w prowincji Lobaye b) kapral środkowoafrykańskich sił zbrojnych (FACA)

Data urodzenia: 13 marca 1980 r.

Miejsce urodzenia: Boda, Republika Środkowoafrykańska.

Obywatelstwo: Republika Środkowoafrykańska.

Adres: Boda, Republika Środkowoafrykańska (tel. +236 72198628).

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 20 sierpnia 2015 r.

Informacje dodatkowe: Mianowany 11 kwietnia 2014 r. dowódcą strefy (COMZONE) w miejscowości Boda, a 28 czerwca 2014 r. – w całej prowincji Lobaye. Pod jego dowództwem nadal miały miejsce zabójstwa, starcia i ataki wymierzone wobec pracowników organizacji humanitarnych i pomocowych. Opis cech fizycznych: kolor oczu: brązowy; kolor włosów: czarny; wzrost: 160 cm; waga: 60 kg. Dostępne zdjęcie do załączenia do specjalnego ogłoszenia Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5891199

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Habib Soussou został umieszczony w wykazie 20 sierpnia 2015 r. na podstawie pkt 11 i pkt 12 lit. b) i e) rezolucji nr 2196 (2015) jako „osoba przeprowadzająca lub wspierająca akty zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej, w tym akty narażające na szwank lub naruszające umowy przejściowe lub akty narażające na szwank lub utrudniające proces przemian politycznych, w tym działania na rzecz przeprowadzenia wolnych i uczciwych wyborów demokratycznych, lub akty podsycające przemoc”, „osoba uczestnicząca w nadzorowaniu, planowaniu lub popełnianiu czynów łamiących obowiązujące prawo międzynarodowe dotyczące praw człowieka lub międzynarodowe prawo humanitarne, lub czynów stanowiących naruszenie lub łamanie praw człowieka w Republice Środkowoafrykańskiej, w tym czynów związanych z przemocą seksualną, atakowaniem ludności cywilnej, zamachami na tle etnicznym czy religijnym, zamachami na szkoły i szpitale oraz uprowadzaniem i przymusowym wysiedlaniem” oraz „osoba utrudniająca dostarczanie pomocy humanitarnej do Republiki Środkowoafrykańskiej, lub dostęp do tej pomocy, lub jej dystrybucję w Republice Środkowoafrykańskiej”.

▼M13

Informacje dodatkowe:

Habib Soussou został mianowany 11 kwietnia 2014 r. dowódcą strefy Antybalaki (COMZONE) w miejscowości Boda; stwierdził, że w związku z tym jest odpowiedzialny za zapewnianie bezpieczeństwa w *sous-préfecture*. 28 czerwca 2014 r. ogólny koordynator Antybalaki Patrice Edouard Ngaïssona mianował Habiba Soussou koordynatorem prowincjonalnym w miejscowości Boda od 11 kwietnia 2014 r., a od 28 czerwca 2014 r. – w całej prowincji Lobaye. Zabójstwa, starcia i ataki przeprowadzane przez siły Antybalaki w miejscowości Boda wymierzone wobec pracowników organizacji humanitarnych i pomocowych miały miejsce co tydzień w obszarach, w których Soussou jest dowódcą lub koordynatorem Antybalaki. Soussou i siły Antybalaki w tych obszarach obrali również za cel ludność cywilną i kierowali do niej groźby.

6. **Oumar YOUNOUS ABDOULAY (*alias*: a) Oumar Younous; b) Omar Younous; c) Oumar Sodiam; d) Oumar Younous M'Betibangui).**

Funkcje: Generał byłej koalicji Séléka.

Data urodzenia: 2 kwietnia 1970 r.

Obywatelstwo: sudańskie, paszport dyplomatyczny Republiki Środkowoafrykańskiej nr D00000898, wydany 11 kwietnia 2013 r. (ważny do 10 kwietnia 2018 r.).

Adres: a) Bria, Republika Środkowoafrykańska (tel. +236 75507560); b) Birao, Republika Środkowoafrykańska; c) Tullus, Darfur południowy, Sudan (poprzednie miejsce pobytu).

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 20 sierpnia 2015 r.

Informacje dodatkowe: jest przemytnikiem diamentów i trzygwiazdkowym generałem koalicji Séléka oraz bliskim powiernikiem byłego tymczasowego prezydenta Republiki Środkowoafrykańskiej Michela Djotodii. Opis cech fizycznych: kolor włosów: czarny; wzrost: 180 cm; należy do grupy etnicznej Fulani. Dostępne zdjęcie do załączenia do specjalnego ogłoszenia Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ. Według doniesień zmarł 11 października 2015 r. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5903116

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Oumar Younous został umieszczony w wykazie 20 sierpnia 2015 r. na podstawie pkt 11 i pkt 12 lit. d) rezolucji nr 2196 (2015) jako „osoba przeprowadzająca lub wspierająca akty zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej, w tym akty narażające na szwank lub naruszające umowy przejściowe lub akty narażające na szwank lub utrudniające proces przemian politycznych, w tym działania na rzecz przeprowadzenia wolnych i uczciwych wyborów demokratycznych, lub akty podsycające przemoc” oraz „osoba udzielająca wsparcia ugrupowaniom zbrojnym lub sieciom przestępczym poprzez nielegalną eksploatację bogactw naturalnych, w tym diamentów, złota, dzikiej fauny i flory oraz produktów od nich pochodnych, lub handel nimi, w Republice Środkowoafrykańskiej”.

Informacje dodatkowe:

Oumar Younous, jako generał byłej koalicji Séléka i przemytnik diamentów, udzielał wsparcia ugrupowaniu zbrojnemu poprzez nielegalną eksploatację bogactw naturalnych, w tym diamentów, oraz handel nimi w Republice Środkowoafrykańskiej.

W październiku 2008 r. Oumar Younous, były kierowca skupującego diamenty przedsiębiorstwa SODIAM, przystąpił do ugrupowania rebeliantów *Mouvement des Libérateurs Centrafricains pour la Justice* (MLCJ). W grudniu 2013 r. ustalono, że Oumar Younous jest trzygwiazdkowym generałem koalicji Séléka oraz bliskim powiernikiem byłego tymczasowego prezydenta Michela Djotodii.

▼M13

Younous jest zamieszany w handel diamentami z miejscowości Bria i Sam Ouandja do Sudanu. Źródła donoszą, że Oumar Younous był zaangażowany w odbieranie przesyłek z diamentami ukrytych w miejscowości Bria i zabieranie ich do Sudanu na sprzedaż.

7. **Haroun GAYE (*alias*: a) Haroun Geye; b) Aroun Gaye; c) Aroun Geye).**

Funkcje: Sprawozdawca ds. koordynacji politycznej *Front Populaire pour la Renaissance de Centrafrique* (Ludowego Frontu Odrodzenia Afryki Środkowej (FPRC)).

Data urodzenia: a) 30.1.1968 r.; b) 30.1.1969 r.

Nr paszportu: Republika Środkowoafrykańska numer O00065772 (po literze „O" następują trzy zera), data ważności: 30.12.2019.

Adres: Bangi, Republika Środkowoafrykańska.

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 17 grudnia 2015 r.

Informacje dodatkowe: Gaye jest jednym z przywódców *Front Populaire pour la Renaissance de Centrafrique* (Ludowego Frontu Odrodzenia Afryki Środkowej (FPRC)) (nieumieszczonego w wykazie), zmarginalizowanego ugrupowania zbrojnego byłej koalicji Seleka w Bangi. Jest również przywódcą tzw. „Defense Committee" („Komitetu Obronnego") dystryktu PK5 w Bangi (znanego jako „PK5 Resistance" lub „Texas") (nieumieszczonego w wykazie), wymuszającego pieniądze od mieszkańców i stosującego przemoc fizyczną. Gaye został mianowany 2 listopada 2014 r. przez Nourredine Adama (CFi.002) jako sprawozdawca ds. koordynacji politycznej FPRC. 9 maja 2014 r. Komitet Rady Bezpieczeństwa ustanowiony na mocy rezolucji nr 2127 (2013) w sprawie Republiki Środkowoafrykańskiej umieścił Adama w swoim wykazie sankcji. Dostępne zdjęcie do załączenia do specjalnego ogłoszenia Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5915753

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Haroun Gaye został umieszczony w wykazie 17 grudnia 2015 r. na podstawie pkt 11 i 12 lit. b) i f) rezolucji nr 2196 (2015) jako osoba „przeprowadzająca lub wspierająca akty zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej"; „osoba uczestnicząca w planowaniu, kierowaniu lub popełnianiu czynów naruszających międzynarodowe przepisy o prawach człowieka lub międzynarodowe przepisy humanitarne, zależnie od tego, które przepisy mają zastosowanie, lub stanowiących naruszenie lub łamanie praw człowieka w Republice Środkowoafrykańskiej, w tym czynów związanych z przemocą seksualną, atakowaniem ludności cywilnej, zamachami na tle etnicznym czy religijnym, zamachami na szkoły i szpitale oraz uprowadzaniem i przymusowym wysiedlaniem", oraz „osoba uczestnicząca w planowaniu, kierownictwie, sponsorowaniu lub przeprowadzaniu zamachów na misje ONZ lub międzynarodowe siły bezpieczeństwa, w tym misję MINUSCA, misje Unii Europejskiej i operacje francuskie, które je wspierają".

Informacje dodatkowe:

Haroun Gaye był od początku 2014 r. jednym z przywódców ugrupowania zbrojnego działającego w dystrykcie PK5 w Bangi. Przedstawiciele społeczeństwa obywatelskiego dystryktu PK5 twierdzą, że Gaye i jego ugrupowanie zbrojne podsycają konflikt w Bangi, sprzeciwiają się pojednaniu i uniemożliwiają ludności przemieszczanie się do i z trzeciego dystryktu Bangi. Dnia 11 maja 2015 r. Gaye zablokował wraz z 300 demonstrantami dostęp do Tymczasowej Rady Narodowej, by zakłócić obrady podczas ostatniego dnia forum w Bangi. Według doniesień, koordynując zakłócanie obrad, Gaye współpracował z członkami Antybalaki.

Dnia 26 czerwca 2015 r. Gaye zakłócił z małą grupą rozpoczęcie rejestracji wyborców w dystrykcie PK5 w Bangi, powodując zamknięcie procesu rejestracji.

▼M13

Dnia 2 sierpnia 2015 r. członkowie misji MINUSCA próbowali aresztować Gaye zgodnie z postanowieniami pkt 32 lit. f) ppkt (i) rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 2217 (2015). Gaye, który prawdopodobnie został poinformowany o próbie aresztowania, był na nie przygotowany i otoczony osobami uzbrojonymi w broń ciężką. Siły Gaye otworzyły ogień do wspólnej grupy zadaniowej MINUSCA. Podczas trwającej siedem godzin wymiany ognia ludzie Gaye użyli przeciwko żołnierzom MINUSCA broni palnej, granatów ręcznych i granatów o napędzie rakietowym i zabili jednego żołnierza sił pokojowych, a ranili ośmiu. Gaye był zaangażowany we wspieranie brutalnych protestów i starć pod koniec września 2015 r., co wydawało się być próbą zamachu stanu w celu obalenia rządu tymczasowego. Za próbą zamachu stanu stali prawdopodobnie zwolennicy byłego prezydenta Françoisa Bozizé w sojuszu z Gaye i innymi przywódcami FPRC. Wydaje się, że celem Gaye było dokonanie serii ataków odwetowych, które mogłyby utrudnić przeprowadzenie zbliżających się wyborów. Gaye był odpowiedzialny za koordynację działań ze zmarginalizowanymi częściami Antybalaki.

Dnia 1 października 2015 r. w dystrykcie PK5 w Bangi odbyło się spotkanie Eugène'a Barreta Ngaïkosseta, członka zmarginalizowanej grupy Antybalaki, i Gaye, którego celem było zaplanowanie wspólnego ataku na Bangi w sobotę, dnia 3 października. Grupa Gaye uniemożliwiła ludności dystryktu PK5 opuszczanie go, by wzmocnić tożsamość ludności muzułmańskiej i zaostrzyć napięcia między grupami etnicznymi i uniemożliwić pojednanie. Dnia 26 października 2015 r. Gaye i jego grupa zakłócili spotkanie arcybiskupa Bangi i imama centralnego meczetu w Bangi, a także zagrozili delegacji, która musiała wycofać się z centralnego meczetu i uciec do dystryktu PK5.

▼M17

8. **Eugène BARRET NGAÏKOSSET (*alias*: a) Eugene Ngaikosset; b) Eugene Ngaikoisset; c) Eugene Ngakosset; d) Eugene Barret Ngaikosse; e) Eugene Ngaikouesset; f) „The Butcher of Paoua”; g) Ngakosset)**

Funkcje: a) były kapitan, Straż Prezydencka Republiki Środkowoafrykańskiej; b) były kapitan, marynarka wojenna Republiki Środkowoafrykańskiej.

Data urodzenia: 8 października 1967 r.

Krajowy numer identyfikacyjny: wojskowy numer identyfikacyjny sił zbrojnych Republiki Środkowoafrykańskiej (FACA): 911-10-77.

Adres: Bangi, Republika Środkowoafrykańska.

Data umieszczenia w wykazie przez ONZ: 17 grudnia 2015 r.

Inne informacje: Informacje dodatkowe: Kapitan Eugène Barret Ngaïkosset jest byłym członkiem Straży Prezydenckiej byłego prezydenta Françoisa Bozizé i jest powiązany z ruchem Antybalaka. Dnia 17 maja 2015 r. uciekł z więzienia po ekstradycji z Brazzaville i utworzył własną frakcję Antybalaki złożoną z byłych bojowników FACA. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/6217455

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Eugène Barret Ngaïkosset został umieszczony w wykazie 17 grudnia 2015 r. na podstawie pkt 11 i pkt 12 lit. b) i f) rezolucji nr 2196 (2015) jako „osoba przeprowadzająca lub wspierająca akty zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej”; „osoba uczestnicząca w nadzorowaniu, planowaniu lub popełnianiu czynów łamiących obowiązujące prawo międzynarodowe dotyczące praw człowieka lub międzynarodowe prawo humanitarne, lub czynów stanowiących naruszenie lub łamanie praw człowieka w Republice Środkowoafrykańskiej, w tym czynów związanych z przemocą seksualną,

▼M17

atakowaniem ludności cywilnej, zamachami na tle etnicznym czy religijnym, zamachami na szkoły i szpitale oraz uprowadzaniem i przymusowym wysiedlaniem"; oraz „osoba uczestnicząca w planowaniu, kierownictwie, sponsorowaniu lub przeprowadzaniu zamachów na misje ONZ lub międzynarodowe siły bezpieczeństwa, w tym misję MINUSCA, misje Unii Europejskiej i operacje francuskie, które je wspierają".

Informacje dodatkowe:

Eugène Barret Ngaïkosset jest jednym z głównych sprawców przemocy, która wybuchła w Bangi pod koniec września 2015 r. Eugène Barret Ngaïkosset i inni członkowie Antybalaki współpracowali z marginalizowanymi członkami byłej koalicji Séléka, dążąc do destabilizacji rządu tymczasowego Republiki Środkowoafrykańskiej. W nocy z dnia 27 na 28 września 2015 r. Ngaïkosset i inni dokonali nieskutecznego ataku na obóz żandarmerii „Izamo" w celu kradzieży broni i amunicji. Dnia 28 września grupa otoczyła biura państwowego radia Republiki Środkowoafrykańskiej.

Dnia 1 października 2015 r. w dystrykcie PK5 w Bangi odbyło się spotkanie Ngaïkosseta i Harouna Gaye, przywódcy Front Populaire pour la Renaissance de Centrafrique (Ludowego Frontu Odrodzenia Afryki Środkowej (FPRC)), którego celem było zaplanowanie wspólnego ataku na Bangi w sobotę, dnia 3 października.

Dnia 8 października 2015 r. minister sprawiedliwości Republiki Środkowoafrykańskiej ogłosił zamiar zbadania roli Ngaïkosseta i innych osób w aktach przemocy, które miały miejsce we wrześniu 2015 r. w Bangi. Ngaïkosset i inni zostali uznani za zamieszanych w „rażące akty stanowiące naruszenia zasad dotyczących wewnętrznego bezpieczeństwa państwa, spiskowanie, podżeganie do wojny domowej, nieposłuszeństwo obywatelskie, nienawiść i współudział". Organy ścigania Republiki Środkowoafrykańskiej zostały poinstruowane, by rozpocząć śledztwo, które miałoby doprowadzić do odszukania i aresztowania sprawców i wspólników.

Dnia 11 października 2015 r. Ngaïkosset miał zwrócić się do bojówki Antybalaki pod jego dowództwem z poleceniem przeprowadzenia porwań, ze szczególnym uwzględnieniem obywateli francuskich, lecz również polityków Republiki Środkowoafrykańskiej i urzędników ONZ, w celu wymuszenia ustąpienia tymczasowego prezydenta, Catherine Samby-Panzy.

▼M13

9. **Joseph KONY (*Alias*: a) Kony b) Joseph Rao Kony c) Josef Kony d) Le Messie sanglant)**

Funkcje: Dowódca Bożej Armii Oporu

Data urodzenia: a) 1959 r. b) 1960 r. c) 1961 r. d) 1963 r. e) 18 września 1964 r. f) 1965 r. g) (sierpień 1961 r.) h) (lipiec 1961 r.) i) 1 stycznia 1961 r. j) (kwiecień 1963 r.)

Miejsce urodzenia: a) wieś Palaro, parafia Palaro, hrabstwo Omoro, okręg Gulu, Uganda b) Odek, Omoro, Gulu, Uganda c) Atyak, Uganda

Obywatelstwo: Paszport ugandyjski

Adres: a) Vakaga, Republika Środkowoafrykańska, b) Haute-Kotto, Republika Środkowoafrykańska, c) Basse-Kotto, Republika Środkowoafrykańska, d) Haut-Mbomou, Republika Środkowoafrykańska, e) Mbomou, Republika Środkowoafrykańska, f) Haut-Uolo, Demokratyczna Republika Konga, g) Bas-Uolo, Demokratyczna Republika Konga, h) (Domniemany adres: Kafia Kingi (obszar na granicy między Sudanem a Sudanem Południowym o nieokreślonym jeszcze statusie). Według stanu na styczeń 2015 r. 500 członków Bożej Armii Oporu zostało według doniesień wydalonych z Sudanu.

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 7 marca 2016 r.

Informacje dodatkowe: Kony jest założycielem i przywódcą Bożej Armii Oporu (Lord's Resistance Army – LRA) (CFe.002). Pod jego przywództwem LRA dopuszcza się uprowadzeń, zabójstw i okaleczeń tysięcy cywilów w całej Afryce Środkowej. LRA jest odpowiedzialna za porwania, przesiedlenia, akty przemocy seksualnej i zabójstwa

▼M13

wobec setek osób w całej Republice Środkowoafrykańskiej; dopuszcza się też plądrowania i niszczenia własności cywilnej. Imię ojca: Luizi Obol. Imię matki: Nora Obol.

Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5932340

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Joseph Kony został umieszczony w wykazie w dniu 7 marca 2016 r. na podstawie pkt 12 i 13 lit. b), c) i d) rezolucji 2262 (2016) jako „osoba odpowiedzialna za przeprowadzanie lub wspieranie aktów zagrażających pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej", „osoba uczestnicząca w planowaniu, kierowaniu lub popełnianiu czynów naruszających międzynarodowe przepisy o prawach człowieka lub międzynarodowe przepisy humanitarne, zależnie od tego, które przepisy mają zastosowanie, lub stanowiących naruszenie lub łamanie praw człowieka w Republice Środkowoafrykańskiej, w tym czynów związanych z przemocą seksualną, atakowaniem ludności cywilnej, zamachami na tle etnicznym czy religijnym, zamachami na szkoły i szpitale oraz uprowadzaniem i przymusowym wysiedlaniem", „osoba rekrutująca dzieci lub angażująca je w konflikt zbrojny w Republice Środkowoafrykańskiej, z naruszeniem mającego zastosowanie prawa międzynarodowego" oraz „osoba udzielająca wsparcia ugrupowaniom zbrojnym lub sieciom przestępczym poprzez nielegalną eksploatację bogactw naturalnych, w tym diamentów, złota, dzikiej fauny i flory oraz produktów od nich pochodnych, lub handel nimi, w Republice Środkowoafrykańskiej lub z terytorium tego kraju".

Informacje dodatkowe:

Kony założył Bożą Armię Oporu (LRA) i jest określany jako założyciel ugrupowania, przywódca religijny, przewodniczący i głównodowodzący. LRA wyrosła w północnej Ugandzie w latach 80. XX wieku i dopuściła się uprowadzeń, zabójstw i okaleczeń tysięcy cywilów w całej Afryce Środkowej. W obliczu coraz większej presji ze strony wojska Kony nakazał LRA wycofanie się z Ugandy w latach 2005–2006. Od tamtej pory LRA prowadzi działalność na terytorium Demokratycznej Republiki Konga (DRK), Republiki Środkowoafrykańskiej, Sudanu Południowego i według doniesień również Sudanu.

Kony jako przywódca LRA tworzy i realizuje strategię ugrupowania, wydając również rozkazy ciągłego atakowania i stosowania przemocy wobec ludności cywilnej. Od grudnia 2013 r. LRA pod przywództwem Josepha Kony'ego dopuściła się porwań, przesiedleń, aktów zabójstw i przemocy seksualnej wobec setek osób w całej Republice Środkowoafrykańskiej; odpowiada też za plądrowanie i niszczenie własności cywilnej. Siły LRA skupione są na wschodzie Republiki Środkowoafrykańskiej i według doniesień w Kafia Kingi – obszarze na granicy między Sudanem a Sudanem Południowym, który nie ma jeszcze określonego statusu, ale znajduje się pod kontrolą wojskową Sudanu – dopuszczają się napadów na wioski w celu grabieży żywności i zapasów. Bojownicy zastawiają pułapki na siły bezpieczeństwa reagujące na ataki LRA, napadając na nie i rabując ich wyposażenie; bojownicy LRA zasadzają się także na wsie, w których nie stacjonuje wojsko, i plądrują je. LRA zintensyfikowała również ataki na kopalnie diamentów i złota.

Międzynarodowy Trybunał Karny wydał nakaz aresztowania Kony'ego. MTK postawił mu dwanaście zarzutów dotyczących zbrodni przeciwko ludzkości, w tym morderstwa, zniewolenia, zniewolenia seksualnego, gwałtu, niehumanitarnego postępowania polegającego na spowodowaniu poważnych obrażeń ciała i cierpień oraz dwadzieścia jeden zarzutów zbrodni wojennych, w tym morderstwa, okrutnego traktowania ludności cywilnej, celowego przeprowadzenia ataku na ludność cywilną, grabieży, nakłaniania do gwałtu, jak również wcielania do armii dzieci w wieku poniżej 15 lat poprzez ich uprowadzanie.

▼M13

Kony wydał rebeliantom rozkaz ciągłego rabowania diamentów i złota indywidualnym górnikom na wschodzie Republiki Środkowoafrykańskiej. Według doniesień niektóre minerały są następnie transportowane przez ugrupowanie Josepha Kony'ego do Sudanu lub sprzedawane lokalnym cywilom i byłym członkom koalicji Séléka.

Kony polecił także swoim bojownikom, aby nielegalnie polowali na słonie w Parku Narodowym Garamba w Demokratycznej Republice Konga, skąd według doniesień ciosy słoni transportowane są przez wschodnią część Republiki Środkowoafrykańskiej do Sudanu, gdzie według doniesień wysoko postawieni funkcjonariusze LRA sprzedają je i handlują nimi z sudańskimi biznesmenami i lokalnymi urzędnikami. Handel kością słoniową stanowi dla ugrupowania Kony'ego istotne źródło dochodów. Według stanu na styczeń 2015 r. 500 członków Bożej Armii Oporu zostało według doniesień wydalonych z Sudanu.

10. **Ali KONY (*Alias*: a) Ali Lalobo b) Ali Mohammad Labolo c) Ali Mohammed d) Ali Mohammed Lalobo e) Ali Mohammed Kony f) Ali Mohammed Labola g) Ali Mohammed Salongo h) Ali Bashir Lalobo i) Ali Lalobo Bashir j) Otim Kapere k) 'Bashir' l) 'Caesar' m) 'One-P' n) '1-P'**

Funkcje: Zastępca dowódcy Bożej Armii Oporu

Data urodzenia: a) 1994 r. b) 1993 r. c) 1995 r. d) 1992 r.

Adres: Kafia Kingi (obszar na granicy między Sudanem a Sudanem Południowym o nieokreślonym jeszcze statusie).

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 23 sierpnia 2016 r.

Informacje dodatkowe: Ali Kony jest zastępcą dowódcy Bożej Armii Oporu (LRA), podmiotu umieszczonego w wykazie, i synem przywódcy LRA Josepha Kony'ego, osoby umieszczonej w wykazie. Ali Kony został włączony do hierarchii przywództwa LRA w 2010 r. Należy do grupy oficerów LRA wyższego stopnia, którzy pracują z Josephem Konym. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5971056

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Ali Kony został umieszczony w wykazie w dniu 23 sierpnia 2016 r. na podstawie pkt 12 i 13 lit. d) i g) rezolucji nr 2262 (2016) jako „osoba przeprowadzająca lub wspierająca akty zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej”; „osoba udzielająca wsparcia ugrupowaniom zbrojnym lub sieciom przestępczym poprzez nielegalną eksploatację bogactw naturalnych, w tym diamentów, złota, dzikiej fauny i flory oraz produktów od nich pochodnych, lub handel nimi, w Republice Środkowoafrykańskiej lub z terytorium tego kraju”; „osoba stojąca na czele podmiotów wskazanych przez komitet zgodnie z rezolucją nr 2134 (2014) pkt 36 lub 37 lub rezolucją 2262 (2016) lub osoba, która udzielała wsparcia osobom lub podmiotom wskazanym przez ten komitet zgodnie z rezolucją nr 2134 (2014) pkt 36 lub 37 lub rezolucją 2262 (2016), działała na ich rzecz, w ich imieniu lub pod ich kierownictwem, lub podmiotu będącego własnością wskazanej osoby lub podmiotu lub przez nie kontrolowanego”.

Ali Kony jest uważany za potencjalnego następcę Josepha Kony'ego jako przywódca LRA. Ali jest w coraz większym stopniu zaangażowany w planowanie operacyjne LRA i jest postrzegany jako osoba umożliwiająca dotarcie do Josepha Kony'ego. Ali jest także oficerem wywiadu LRA mającym do 10 podwładnych.

Ali i jego brat Salim Kony byli odpowiedzialni za utrzymanie dyscypliny w szeregach LRA. Uznaje się, że obaj bracia należą do wąskiego grona najbliższych współpracowników Josepha Kony'ego i są odpowiedzialni za wykonywanie jego rozkazów. Obaj podejmowali decyzje dyscyplinarne, aby ukarać lub zabić członków LRA, którzy

▼M13

naruszali zasady LRA. Zgodnie z rozkazami wydawanymi przez Josepha Kony'ego, Salim i Ali biorą udział w nielegalnym przewozie kości słoniowej z Parku Narodowego Garamba w północnej części Demokratycznej Republiki Konga (DRK) przez Republikę Środkowoafrykańską do spornego regionu Kafia Kingi z przeznaczeniem na sprzedaż lub handel z lokalnymi kupcami.

Ali Kony jest odpowiedzialny za negocjowanie cen kości słoniowej i handel barterowy kością słoniową z kupcami. Ali spotyka się raz lub dwa razy w miesiącu z kupcami, aby negocjować cenę kości słoniowej LRA w dolarach amerykańskich lub funtach sudańskich lub by prowadzić handel bronią, amunicją i żywnością. Joseph Kony nakazał Alemu użyć największych ciosów słoni do zakupu min przeciwpiechotnych, aby otoczyć obóz Kony'ego. W lipcu 2014 r. Ali Kony nadzorował operację przekazania 52 kawałków kości słoniowej w celu dostarczenia ich Josephowi Kony'emu, a następnie ich sprzedaży.

W kwietniu 2015 r. Salim Kony opuścił Kafia Kingi, aby odebrać ładunek ciosów słoni. W maju Salim uczestniczył w transporcie 20 kawałków kości słoniowej z DRK do Kafia Kingi. Mniej więcej w tym samym czasie Ali spotkał się z kupcami w celu zakupu dostaw i zaplanowania spotkania w przyszłości służącego kolejnym transakcjom oraz w celu uzgodnienia w imieniu LRA warunków zakupu, jak się ocenia, kości słoniowej, której przewóz eskortował Salim.

11. **Salim KONY (*Alias*: a) Salim Saleh Kony b) Salim Saleh c) Salim Ogaro d) Okolu Salim e) Salim Saleh Obol Ogaro f) Simon Salim Obol)**

Funkcje: Zastępca dowódcy Bożej Armii Oporu

Data urodzenia: a) 1992 r. b) 1991 r. c) 1993 r.

Adres: Kafia Kingi (obszar na granicy między Sudanem a Sudanem Południowym o nieokreślonym jeszcze statusie) b) Republika Środkowoafrykańska

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 23 sierpnia 2016 r.

Informacje dodatkowe: Salim Kony jest zastępcą dowódcy Bożej Armii Oporu (LRA), podmiotu umieszczonego w wykazie, i synem przywódcy LRA Josepha Kony'ego, osoby umieszczonej w wykazie. Salim Kony został włączony do hierarchii przywództwa LRA w 2010 r. Należy do grupy oficerów LRA wyższego stopnia, którzy pracują z Josephem Konym. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5971058

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Salim Kony został umieszczony w wykazie w dniu 23 sierpnia 2016 r. na podstawie pkt 12 i 13 lit. d) i g) rezolucji nr 2262 (2016) jako osoba „odpowiedzialna za przeprowadzanie lub wspieranie aktów zagrażających pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej”; „osoba udzielająca wsparcia ugrupowaniom zbrojnym lub sieciom przestępczym poprzez nielegalną eksploatację bogactw naturalnych, w tym diamentów, złota, dzikiej fauny i flory oraz produktów od nich pochodnych, lub handel nimi, w Republice Środkowoafrykańskiej lub z terytorium tego kraju”; „osoba stojąca na czele podmiotów wskazanych przez komitet zgodnie z rezolucją nr 2134 (2014) pkt 36 lub 37 lub rezolucją 2262 (2016) lub osoba, która udzielała wsparcia osobom lub podmiotom wskazanym przez ten komitet zgodnie z rezolucją nr 2134 (2014) pkt 36 lub 37 lub rezolucją 2262 (2016), działała na ich rzecz, w ich imieniu lub pod ich kierownictwem, lub podmiotu będącego własnością wskazanej osoby lub podmiotu lub przez nie kontrolowanego”.

▼M13

Salim Kony jest głównym dowódcą „sztabu polowego” LRA i od najmłodszych lat wspólnie z Josephem Konym planował ataki i środki obronne LRA. Poprzednio Salim przewodził grupie zapewniającej bezpieczeństwo Josephowi Kony'emu. Niedawno Joseph Kony powierzył Salimowi zarządzanie sieciami finansowymi i logistycznymi LRA.

Salim i jego brat Ali Kony byli odpowiedzialni za utrzymanie dyscypliny w szeregach LRA. Uznaje się, że obaj bracia należą do wąskiego grona najbliższych współpracowników Josepha Kony'ego i są odpowiedzialni za wykonywanie jego rozkazów. Obaj podejmowali decyzje dyscyplinarne, aby ukarać lub zabić członków LRA, którzy naruszali zasady LRA. Według doniesień Salim Kony zabijał członków LRA, którzy zamierzali zbiec, i składał sprawozdania Josephowi Kony'emu na temat działalności grupy i członków LRA.

Zgodnie z rozkazami wydawanymi przez Josepha Kony'ego, Salim i Ali biorą udział w nielegalnym przewozie kości słoniowej z Parku Narodowego Garamba w północnej części Demokratycznej Republiki Konga (DRK) przez Republikę Środkowoafrykańską do spornego regionu Kafia Kingi z przeznaczeniem na sprzedaż lub handel z lokalnymi kupcami.

Salim często udaje się na granicę z Republiką Środkowoafrykańską z kilkunastoma bojownikami, aby odebrać i eskortować inne grupy LRA przewożące kość słoniową z Parku Narodowego Garamba na północ kraju. W kwietniu 2015 r. Salim opuścił Kafia Kingi, aby odebrać ładunek ciosów słoni. W maju Salim uczestniczył w transporcie 20 kawałków kości słoniowej z DRK do Kafia Kingi.

Wcześniej, w czerwcu 2014 r., Salim przekroczył granicę DRK z grupą bojowników LRA, aby nielegalnie polować na słonie w Parku Narodowym Garamba. Joseph Kony powierzył Salimowi również zadanie eskortowania dwóch dowódców LRA do Parku Narodowego Garamba, aby zlikwidować znajdujące się tam tajne składy kości słoniowej sprzed wielu lat. W lipcu 2014 r. Salim Kony spotkał się z drugą grupą LRA, aby do Kafia Kingi przetransportować kość słoniową – łącznie 52 kawałki. Salim był odpowiedzialny za rozliczanie się z kości słoniowej przed Josephem Konym i za przekazywanie grupom LRA informacji na temat transakcji dotyczących kości słoniowej.

▼M18

12. **Abdoulaye HISSENE (*alias*: a) Abdoulaye Issène; b) Abdoulaye Hissein; c) Hissene Abdoulaye; d) Abdoulaye Issène Ramadane; e) Abdoulaye Issene Ramadan; f) Issene Abdoulaye)**

Data urodzenia: a) 1967 r.; b) 1 stycznia 1967 r.

Miejsce urodzenia: a) Ndele, Bamingui-Bangoran, Republika Środkowoafrykańska; b) Haraze Mangueigne, Czad

Obywatelstwo: a) Republika Środkowoafrykańska b) Czad

Paszport nr: paszport dyplomatyczny Republiki Środkowoafrykańskiej nr D00000897, wydany w dniu 5 kwietnia 2013 r. (ważny do dnia 4 kwietnia 2018 r.)

Krajowy numer identyfikacyjny: Nr krajowego dowodu tożsamości (Czad): 103-00653129-22, wydany 21 kwietnia 2009 r. (ważny do 21 kwietnia 2019 r.)

Adres: a) KM5, Bangi, Republika Środkowoafrykańska; b) Nana-Grebizi, Republika Środkowoafrykańska; c) Dżarid, Ndżamena, Czad

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 17 maja 2017 r.

Pozostałe informacje: Hissène pełnił funkcję ministra ds. młodzieży i sportu jako członek rządu byłego prezydenta Republiki Środkowoafrykańskiej Michela Djotodii. Przedtem był szefem partii politycznej Convention of Patriots for Justice and Peace (Konwent Patriotów na rzecz Sprawiedliwości i Pokoju). Obwołał się również przywódcą zbrojnych bojówek w Bangi, w szczególności w dzielnicy „PK5” (3. dystrykt). Imię i nazwisko ojca: Abdoulaye. Imię i nazwisko matki: Absita Moussa. Dostępne zdjęcie do załączenia do specjalnego ogłoszenia Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/6098910.

▼M18

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Abdoulaye Hissène został umieszczony w wykazie w dniu 17 maja 2017 r. na mocy pkt 16 i pkt 17 lit. g) rezolucji 2339 (2017) jako osoba „odpowiedzialna za przeprowadzanie lub wspieranie aktów zagrażających pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej, w tym aktów zagrażających procesowi przemian politycznych lub procesowi stabilizacji i pojednania lub utrudniających je, lub aktów podsycających przemoc" oraz osoba „uczestnicząca w planowaniu, kierowaniu, sponsorowaniu lub przeprowadzaniu zamachów na misje ONZ lub międzynarodowe siły bezpieczeństwa, w tym misję MINUSCA, misje Unii Europejskiej i operacje francuskie, które je wspierają".

Informacje dodatkowe:

Abdoulaye Hissène i inni członkowie byłej koalicji Séléka współpracowali z bandytami z Antybalaki, w sojuszu z byłym prezydentem Republiki Środkowoafrykańskiej François Bozizém, w tym z Maxime'em Mokomem, aby nakłaniać do gwałtownych protestów i starć we wrześniu 2015 r. w związku z nieudanym zamachem stanu mającym na celu obalenie rządu, podczas gdy ówczesna prezydent okresu przejściowego, Catherine Samba-Panza, uczestniczyła w Zgromadzeniu Ogólnym ONZ w 2015 r. Mokom, Hissène i inni zostali oskarżeni przez rząd Republiki Środkowoafrykańskiej o różne przestępstwa, w tym zabójstwo, podpalenie, tortury i grabież, dokonane w związku z nieudanym zamachem stanu.

Od 2015 r. Hissène stał się jednym z głównych przywódców zbrojnych bojówek działających w dzielnicy „PK5" w Bangi; bojówki te liczą ponad 100 mężczyzn. W tej roli zakłócał swobodę przemieszczania się i powrotu władz państwowych na tym obszarze, w tym poprzez nielegalne opodatkowanie transportu i działalności handlowej. W drugiej połowie 2015 r. Hissène pełnił rolę przedstawiciela „Nairobistów" byłej koalicji Séléka w Bangi, działając w porozumieniu z bojówkarzami Antybalaki pod przywództwem Mokoma. Uzbrojeni mężczyźni pod kontrolą Harouna Gaye'a i Hissène'a uczestniczyli w brutalnych wydarzeniach, które miały miejsce w Bangi od dnia 26 września do dnia 3 października 2015 r.

Członkowie ugrupowania Hissène'a są podejrzewani o uczestnictwo w ataku przeprowadzonym w dniu 13 grudnia 2015 r. – w dniu referendum konstytucyjnego – na pojazd Mohameda Moussy Dhaffane'a, przywódcy byłej koalicji Séléka. Hissène jest oskarżony o zaplanowanie aktów przemocy w dzielnicy KM5 w Bangi, w wyniku których zginęło pięć osób, dwadzieścia zostało rannych, a mieszkańcom uniemożliwiono oddanie głosu w referendum konstytucyjnym. Hissène naraził na ryzyko proces wyborczy poprzez uruchomienie cyklu ataków odwetowych między różnymi ugrupowaniami.

W dniu 15 marca 2016 r. Hissène został zatrzymany przez policję w porcie lotniczym M'poko w Bangi i przekazany do sekcji badań i dochodzeń żandarmerii krajowej. Następnie został uwolniony przez swoje bojówki z użyciem siły i ukradł jedną sztukę broni przekazaną uprzednio przez misję MINUSCA w ramach wniosku o wyłączenie zatwierdzonego przez Komitet.

W dniu 19 czerwca 2016 r., w następstwie aresztowania muzułmańskich przedsiębiorców przez wewnętrzne siły bezpieczeństwa w „PK 12", bojówki Gaye'a i Hissène'a porwały pięciu policjantów sił krajowych w Bangi. W dniu 20 czerwca misja MINUSCA podjęła próby uwolnienia tych policjantów. Doszło do wymiany ognia między uzbrojonymi mężczyznami kierowanymi przez Gaye'a i Hissène'a a siłami pokojowymi usiłującymi uwolnić zakładników. W rezultacie zginęło co najmniej sześć osób, a jeden członek sił pokojowych został ranny.

W dniu 12 sierpnia 2016 r. Hissène objął przywództwo nad konwojem składającym się z sześciu pojazdów z silnie uzbrojonymi osobnikami. Uciekający z Bangi konwój został przechwycony przez misję MINUSCA na południe od Sibutu. W drodze na północ doszło do wymiany ognia między konwojem a wewnętrznymi siłami bezpieczeństwa w kilku punktach kontrolnych. Konwój został ostatecznie zatrzymany przez misję MINUSCA 40 km na południe od Sibutu. Po wielokrotnej wymianie ognia misja MINUSCA ujęła jedenastu mężczyzn, ale Hissène i kilku innych uciekło. Aresztowani osobnicy wyjaśnili misji MINUSCA, że Hissène był przywódcą konwoju, który miał na celu dojechanie do miejscowości Bria i uczestniczenie w zgromadzeniu ugrupowań byłej koalicji Séléka organizowanym przez Nourredine'a Adama.

▼M18

W sierpniu i we wrześniu 2016 r. panel ekspertów dwukrotnie udał się do Sibutu w celu przeprowadzenia inspekcji obiektów znalezionych przy konwoju Hissène'a, Gaye'a i Hamita Tidjaniego, zajętym przez misję MINUSCA w dniu 13 sierpnia. Panel przeprowadził również inspekcję amunicji przechwyconej w domu Hissène'a w dniu 16 sierpnia. Śmiercionośny i nieśmiercionośny sprzęt wojskowy znaleziono w sześciu pojazdach oraz przy zatrzymanych osobach. W dniu 16 sierpnia 2016 r. żandarmeria centralna dokonała przeszukania w domu Hissène'a w Bangi. Znaleziono ponad 700 sztuk broni.

W dniu 4 września 2016 r. grupa złożona z członków byłej koalicji Séléka przybywająca z Kaga-Bandoro na sześciu motocyklach po Hissène'a i jego popleczników otworzyła ogień do misji MINUSCA niedaleko miejscowości Dékoa. W trakcie tego incydentu zginął jeden bojownik byłej koalicji Séléka, raniono dwóch członków sił pokojowych i jedną osobę cywilną.

▼M3

B. Podmioty

▼M13

1. **BUREAU D'ACHAT DE DIAMANT EN CENTRAFRIQUE/KARDIAM (alias: a) BADICA/KRDIAM b) KARDIAM)**

Adres: a) BP 333, Bangi, Republika Środkowafrykańska (Tel. +32 3 2310521, Faks +32 3 2331839, email: kardiam.bvba@skynet.be; strona internetowa: www.groupeabdoulkarim.com) b) Antwerpia, Belgia

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 20 sierpnia 2015 r.

Informacje dodatkowe: Kierownictwo: Abdoul-Karim Dan-Azoumi (od 12 grudnia 1986 r.) oraz Aboubakar Mahamat (od 1 stycznia 2005 r.). Do oddziałów przedsiębiorstwa zalicza się MINAiR oraz SOFIA TP (Duala w Kamerunie).

Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5891200

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Bureau d'achat de Diamant en Centrafrique/KARDIAM zostało umieszczone w wykazie 20 sierpnia 2015 r. na podstawie pkt 12 lit. d) rezolucji nr 2196 (2015) jako „podmiot udzielający wsparcia ugrupowaniom zbrojnym lub sieciom przestępczym poprzez nielegalną eksploatację bogactw naturalnych, w tym diamentów, złota, dzikiej fauny i flory oraz produktów od nich pochodnych, lub handel nimi w Republice Środkowoafrykańskiej”.

Informacje dodatkowe:

Biuro BADICA/KARDIAM udzielało wsparcia ugrupowaniom zbrojnym w Republice Środkowoafrykańskiej, mianowicie byłej koalicji Séléka oraz Antybalace, poprzez nielegalną eksploatację bogactw naturalnych, w tym diamentów i złota, oraz handel nimi.

▼M13

W 2014 r. *Bureau d'Achat de Diamant en Centrafrique* (BADICA) nadal skupowało diamenty z miejscowości Bria oraz Sam-Ouandja (prowincja Haute-Kotto) we wschodniej części Republiki Środkowoafrykańskiej, gdzie była koalicja Séléka nakłada podatki na samoloty transportujące diamenty oraz otrzymuje opłaty za ochronę od kolekcjonerów diamentów. Kilku kolekcjonerów dostarczających diamenty BADICA w miejscowości Bria oraz Sam-Ouandja jest ściśle powiązanych z przywódcami byłej koalicji Séléka.

W maju 2014 r. władze Belgii przejęły dwie przesyłki z diamentami od przedstawiciela biura BADICA w Antwerpii, oficjalnie zarejestrowanego w Belgii jako KARDIAM. Eksperci ds. diamentów ocenili, że przejęte diamenty z dużym prawdopodobieństwem pochodzą z Republiki Środkowoafrykańskiej oraz że wykazują one cechy typowe dla diamentów z miejscowości Sam-Ouandja oraz Bria, jak również Nola (prowincja Sangha Mbaéré) w południowo-zachodniej części kraju.

Handlarze, którzy skupowali diamenty nielegalnie przemycone z Republiki Środkowoafrykańskiej na rynki zagraniczne, w tym z zachodniej części kraju, działali w Kamerunie w imieniu biura BADICA.

W maju 2014 r. biuro BADICA eksportowało także złoto produkowane w Yaloké (Ombella-Mpoko), gdzie niewielkie kopalnie złota pozostawały pod kontrolą koalicji Séléka do początku lutego 2014 r., kiedy to władzę nad nimi przejęły grupy Antybalaki.

2. **BOŻA ARMIA OPORU (*alias*: a) LRA b) Boży Ruch Oporu (LRM) c) Boży Ruch/Boża Armia Oporu (LRM/A);**

Adres: a) Vakaga, Republika Środkowoafrykańska, b) Haute-Kotto, Republika Środkowoafrykańska, c) Basse-Kotto, Republika Środkowoafrykańska, d) Haut-Mbomou, Republika Środkowoafrykańska, e) Mbomou, Republika Środkowoafrykańska, f) Haut-Uolo, Demokratyczna Republika Konga, g) Bas-Uolo, Demokratyczna Republika Konga, h) (Domniemany adres: Kafia Kingi (obszar na granicy między Sudanem a Sudanem Południowym o nieokreślonym jeszcze statusie). Według stanu na styczeń 2015 r. 500 członków Bożej Armii Oporu zostało według doniesień wydalonych z Sudanu.

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 7 marca 2016 r.

Informacje dodatkowe: Ugrupowanie wyrosło w północnej Ugandzie w latach 80. XX wieku. Dopuszczało się uprowadzania, zabijania i okaleczania tysięcy cywilów w Afryce Środkowej, w tym setek w Republice Środkowoafrykańskiej. Przywódca: Joseph Kony. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5932344

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Boża Armia Oporu została umieszczona w wykazie w dniu 7 marca 2016 r. na podstawie pkt 12 i 13 lit. b), c) i d) rezolucji 2262 (2016) jako „podmiot odpowiedzialny za przeprowadzanie lub wspieranie aktów zagrażających pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej”, „podmiot uczestniczący w planowaniu, kierowaniu lub popełnianiu czynów naruszających międzynarodowe przepisy o prawach człowieka lub międzynarodowe przepisy humanitarne, zależnie od tego, które przepisy mają zastosowanie, lub stanowiących naruszenie lub łamanie praw człowieka w Republice Środkowoafrykańskiej, w tym czynów związanych z przemocą seksualną, atakowaniem ludności cywilnej, zamachami na tle etnicznym czy religijnym, zamachami na szkoły i szpitale oraz uprowadzaniem i przymusowym wysiedlaniem”, „podmiot rekrutujący dzieci lub angażujący je w konflikt zbrojny w Republice Środkowoafrykańskiej, z naruszeniem mającego zastosowanie prawa międzynarodowego” oraz „podmiot udzielający wsparcia ugrupowaniom zbrojnym lub sieciom przestępczym poprzez nielegalną eksploatację bogactw naturalnych, w tym diamentów, złota, dzikiej fauny i flory oraz produktów od nich pochodnych, lub handel nimi, w Republice Środkowoafrykańskiej lub z terytorium tego kraju”.

▼**M13**

Informacje dodatkowe:

LRA wyrosła w północnej Ugandzie w latach 80. XX wieku i dopuściła się uprowadzeń, zabójstw i okaleczeń tysięcy cywilów w całej Afryce Środkowej. W obliczu coraz większej presji ze strony wojska przywódca LRA, Joseph Kony, nakazał LRA wycofanie się z Ugandy w latach 2005–2006. Od tamtej pory LRA prowadzi działalność na terytorium Demokratycznej Republiki Konga (DRK), Republiki Środkowoafrykańskiej, Sudanu Południowego i według doniesień również Sudanu.

Od grudnia 2013 r. LRA dopuściła się porwań, przesiedleń, aktów zabójstw i przemocy seksualnej wobec setek osób w całej Republice Środkowoafrykańskiej; odpowiada też za plądrowanie i niszczenie własności cywilnej. Siły LRA skupione są na wschodzie Republiki Środkowoafrykańskiej i według doniesień w Kafia Kingi – obszarze na granicy między Sudanem a Sudanem Południowym, który to obszar nie ma jeszcze określonego statusu, ale znajduje się pod kontrolą wojskową Sudanu – dopuszczają się napadów na wioski w celu grabieży żywności i zapasów. Bojownicy zastawiają pułapki na siły bezpieczeństwa reagujące na ataki LRA, napadając na nie i rabując ich wyposażenie; bojownicy LRA zasadzają się także na wsie, w których nie stacjonuje wojsko, i plądrują je. LRA zintensyfikowała również ataki na kopalnie diamentów i złota.

Oddziałom LRA często towarzyszą więźniowie, którzy są zmuszani do pracy jako tragarze, kucharze i niewolnicy seksualni. LRA dopuszcza się aktów przemocy uwarunkowanej płcią, w tym gwałtów na kobietach i dziewczętach.

W grudniu 2013 r. LRA uprowadziła kilkadziesiąt osób w prefekturze Haute-Kotto. Według doniesień LRA od początku 2014 r. uczestniczyła w uprowadzeniach setek cywilów w Republice Środkowoafrykańskiej.

W 2014 r. bojownicy LRA kilkakrotnie atakowali miasto Obo w prefekturze Haut-Mbomou we wschodniej części Republiki Środkowoafrykańskiej.

Od maja do lipca 2014 LRA w dalszym ciągu dopuszczała się ataków na Obo i inne miejsca w południowo-wschodniej części Republiki Środkowoafrykańskiej, w tym najwyraźniej skoordynowanych ataków i uprowadzeń w prefekturze Mbomou na początku czerwca.

LRA przynajmniej od 2014 r. zamieszana w nielegalne polowania na słonie i handel produktami z nich dla zysku. LRA według doniesień zajmuje się też przemytem kości słoniowej z Parku Narodowego Garamba w północnej części DRK do Darfuru, wymieniając ją na broń i zapasy. LRA według doniesień przewozi pochodzące z kłusownictwa ciosy słoni przez terytorium Republiki Środkowoafrykańskiej do Darfuru w Sudanie w celu ich sprzedaży. Ponadto na początku 2014 r. Kony według doniesień nakazał bojownikom LRA rabowanie diamentów i złota górnikom na wschodzie Republiki Środkowoafrykańskiej w celu przewozu zrabowanych surowców do Sudanu. Według stanu na styczeń 2015 r. 500 członków Bożej Armii Oporu zostało według doniesień wydalonych z Sudanu.

Na początku lutego 2015 r. bojownicy LRA uzbrojeni w broń ciężką dopuścili się porwania cywilów w miejscowości Kpangbayanga w prefekturze Haut-Mbomou i rabunku żywności.

20 kwietnia 2015 r. na skutek ataku LRA i uprowadzeń dzieci z Ndambissoua w południowo-wschodniej części Republiki Środkowoafrykańskie większość mieszkańców tej wsi zbiegła. Natomiast na początku lipca 2015 r. LRA przypuściła atak na kilka wsi w południowej części prefektury Haute-Kotto; podczas ataku doszło do grabieży, aktów przemocy wobec ludności cywilnej, palenia domów i porwań.

▼**M13**

Od stycznia 2016 r. ataki przypisywane Bożej Armii Oporu nasiliły się w prefekturach Mbomou, Haut-Mbomou i Haute-Kotto, w szczególności w niektórych obszarach górniczych w Haute-Kotto. Z atakami wiązały się grabieże, przemoc wobec ludności cywilnej, niszczenie mienia i uprowadzenia. Doprowadziły one do wysiedleń ludności, w tym około 700 osób, które szukały schronienia w mieście Bria.